

af ca. 17,000 Kr. i den Indtægt, som er budgetteret i Lovforslaget. Dertil kommer jo, at vi ikke i dette Øjeblik kunne forudsæ, hvilke Udgifter det vil være nødvendigt at optage paa Tillægsbevillingsloven for 1895—96. Og hvilken Forskel der vil kunne vise sig mellem et Budget og et Regnskab for Sorø Akademi, fremgaar klart af Finansaaet 1893—94, hvor Budgettet jo udviste et Overstud af ca. 18,000 Kr., medens Regnskabsberetningen udviser et Understud af ca. 19,000 Kr., det er altsaa en Forskel af 37,000 Kr. Nu skal jeg jo ikke benægte, at det vil kunne være muligt, at man blev nødt til en Rentenedsættelse, og skulde Forholdet stille sig saaledes, at Akademiets og Kommunitetets Midler i større Omfang ville blive opagte af Debitorerne, vilde jeg selvfølgelig anse det for rigtig at gaa til en saadan Rentenedsættelse i større Omfang. Men forinden jeg bliver tvungen dertil af Konjunkturerne i Almindelighed, vil jeg ikke kunne inlade mig paa at gaa til en Rentenedsættelse. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) sagde, at naar vi her gaa til en Rentenedsættelse af $\frac{1}{4}$ pCt. for i Aar, betyder det jo ikke andet, end at Debitorerne for i Aar saa en Estergivelse, vi staa jo frit overfor Forholdet til næste Aar. Saaledes gaar det jo i Virkeligheden ikke med Pantedebitorer i Almindelighed. Man kan ikke det ene Aar inlade sig paa at tage en vis Rente og det næste Aar en anden Rente. Sorø Akademi har i de gode Tider, da den almindelige Rentefod med faste Ejendomme var $4\frac{1}{2}$ pCt., ikke taget mere end 4 pCt. Det fulgte altsaa ikke med de almindelige Konjunkturer, og derfor er der heller ikke nogen Grund til nu, under nedadgaende Konjunkturer, at haste med at nedsætte Renten. Naar vi gaa til en Rentenedsættelse, maa vi være forberedte paa, at det er noget, vi ikke komme bort fra, uden at der skulde indtræde en meget fast Forhøjelse af Konjunkturerne. Det ærede Medlem fra Sorø Amts 2den Valgkreds (B. Christensen) henviste til det Andragende, som er indgivet baade til Rigsdagen og til Ministeriet fra adskillige af Debitorerne derved i Sorø Amt og henviste jo altsaa til, at disse Debitorer paa Grund af deres trykkede Stilling havde et billigt Krav paa at blive støttede fra Akademiet. Ja, i Forbindelse dermed vil jeg sige, at Andragerne selv meget godt have set, at det ikke vil være muligt her at sætte et Skelnemærke mellem dem, som lærlig kunne trænge til en Rentenedsættelse, og andre. Akademiet kan her ikke inlade sig paa at gøre nogen Forskel. Skulle vi gaa til en Rentenedsættelse, maa

det blive over det hele. Det bliver altsaa en Velgørelse, som man ikke blot udøver overfor Landmændene i Sorø-Egnen, men ogsaa overfor de Købstadsdebitorer, som have Prioriteter fra Akademiet, og overfor de Skoler her i Kjøbenhavn, hos hvilke der ogsaa er anbragt et ikke ringe Beløb af Akademiets Midler. Jeg ser saaledes ikke, at der fra nogen Side betragtet kan være stellig Grund for Administrationen til at gøre et saa usædvanligt Skridt som det ganske frivillig at nedsætte Renten, og jeg maa paa det bestemteste fraraade Tinget at tiltræde dette Mindretals-Forslag.

Jeg beklager, at Udvalget ikke har kunnet tiltræde det modificerede Forslag, som jeg har stillet under Nr. 125 og 127 om den fremtidige Anvendelse af Ejendommen Matrifel-Nr. 42 paa Torvet i Sorø. Jeg skal ikke komme dybere ind paa denne Sag, men det staar fremdeles for mig, som om det vilde være den hensigtsmæssigste Anvendelse af denne Ejendom, som Akademiet erhvervede i Tjor, at indrette den delvis til Kontorlokaler, idet man derved vilde komme over den Eventualitet, der dog rimeligvis vil møde i Løbet af saa Aar, at skulle indlogere Kontorerne i andre Lokaler end dem, hvor de for Tiden ere anbragte. Men paa den anden Side har jeg ogsaa ved Konferencen med Udvalget stillet mig imødekommende over for den Plan, som har fundet mest Tilslutning blandt Udvalgets Medlemmer, nemlig at indrette Ejendommen delvis til Lejeboliger. Jeg maa dog sige, at det Beløb, som Udvalget har ment at kunne indskrænke sig til at stille til Disposition til Istandsættelse af Bygningen, ikke er saa rigeligt, at jeg tør indestaa for, at det vil være tilstrækkeligt. Der skal selvfølgelig i saa Henseende blive anvendt al mulig Omsorg, men at det vil kunne indskrænkes til et Beløb af 3,000 Kr., tør jeg ikke indestaa for. — Naar Udvalget ikke har tiltraadt Forslaget om Anvendelse af et Beløb af 1,500 Kr. af Tilskuddet til Realskoler til Fordeling mellem 4 forskellige Pigeskoler, hænger det jo sammen med Bevillingen til Forsættelses-skoler, som var under Forhandling i Gaar. Jeg skal derfor ikke dvæle videre derved, men jeg maa dog beklage, at disse Skoler derved gaa glip af et Tilskud, som de have kunnet nære en vis Forventning om at opnaa.

Ordføreren (S. Holm): Naar det ærede Medlem for Ringkøbing (S. C. Christensen) sagde, at der havde været megen Tale om Nedsættelse af Rentefoden her i Landet, men at der ikke var gjort noget der-